TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen.

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Mexico kulussa kaostilaan

Yhdysvaltain tunnustuksen kieltäminen Obregonin hallitukselta, jouduttaa nopeasti Mexicon valtion vararikkoa ja maan taloudellista rappiotilaa. Yhdysvaltain nykyinen ohjelma saattaa Obregonin hallituksen pikaisen kukistumisen vaaraan, jos tämä itsepintaisesti kieltäytyy hyväksymästä niin sanotun Fallin komitean raportin muodossa Amerikan finanssimonopoolin asettamia ehtoja. Tunnustuksen kieltämisen pitkittäminen on ruoska, jolla Obregonia tahdotaan nöyryyttää alamaisuuteen. Taipumattomuus merkitsisi paitsi pikaista kukistumista, sisäisen sekasorron syntymistä, Yhdysvaltain imperialistista sekaantumista Mexicon asioihin ja Yhdysvalloille ehdottomasti alamaisen hallituksen pystyttämistä, joka on Yhdysvaltain nykyisen ohjelman ilmeinen tarkotus. Ohjelma syntyi jo Wilsonin hallituskaudella ententevaltojen suostumuksella, jotka jälkimäiset Pariisin neuvotteluissa sitoutuivat antamaan Yhdysvalloille vapaat kädet Mexicoon nähden. Hardingin hallitus on sittemmin johdonmukaisesti jatkanut tätä ohjelmaa, joka ilmenee siinä että Obregonin tunnustaminen kielletään itsepintaisesti. Tämä merkitsee yksinkertaisesti sitä, että Mexicon hallituksen on mahdotonta saada ulkomaisia lainoja rappeutuneen valtiotaloutensa järjestämiseksi.

Obregonin hallituksen on onnistunut aikaansaadä jonkinlainen sisäinen järjestys Mexicossa. Liberaalis-reformistisella ohjelmallaan se on kerännyt tyytymättömät kansalliset pikkuporvariainekset tukijoikseen, maareformiohjelmallaan se on tyydyttänyt kapinallisia peoneja ja näiden johtajia. Villa on nykyään tyytyväinen maanomistaja ja Yaqui-indiaanit ovat rauhottuneet. Jonkinlaisena "sosialistina" ja "työväen-ystävänä" Obregon pääsi valtaan työväestön kannatuksella, joka kannatus nyt kuitenkin on hajoamassa Obregonin paljastettua itsensä tyypilliseksi porvaripolitikoitsijaksi ja suojelemalla oman maan porvariston etuja visseillä uuden perustuslain määräyksillä ulkomaisen pääoman kilpailulta, keskittyi kotimaisen porvariluokan kannatus häneen. Historiallisessa merkityksessä elää Mexico nykyään feodalismista eli maanomistajaluokan diktatuurista vapautuneen natsionalistisen porvariston nousuaikaa, ja niinkuin porvaristo tällä kehityskaudella on aina on esiintynyt vapaamielisenä, "veljeyden, vapauden, tasa-arvoisuuden" ja "kansanvallan" lipunkantajana kaikkea tyranniutta vastaan, niinpä Mexicossakin nykyään voidaan kuulla valtiomiesten pitävän oikein "vallankumouksellisia" puheita, jotka olisivat kauhistus tämän maan porvaristolle ja joille puheille valitettavasti Mexicossa suuret joukot hurraavat niinkuin ainakin täysipainoiselle vallankumouksellisuudelle. Tästä huolimatta on Obregonin hallitus jo useampaan kertaan osoittanut "vapaamielisyytensä" todellisen luonteen, joista tyypillisin esimerkki on vallankumouksellisten työläisten armoton vainoaminen, linnatuomiot ja karkotukset. Niinkuin kaikkien porvarillisten valtioiden kehityshistoriassa, Mexicossakin luokkataistelu muuttaa muotoaan, kapinallisia porvareita ja maaorjia vastaan käyty taistelu on muuttunut porvariston ja proletaarien väliseksi luokkataisteluksi, josta ensimäisenä kouraantuntuvana ilmauksena oli Mexicon rautatielakko kohta Obregonin valtaannousun jälkeen.

Mutta yleishistoriallisessa merkityksessä on tämä muutos Mexicossa tapahtunut aikakaudella, jolloin porvaristo kehittyneissä maissa oli saavuttanut korkeimman valtansa, oli kehittynyt mailmaa hallitsevaksi imperialismiksi, jolloin amerikalaisen pääoman kehitys jo oli saavuttanut korkeimman huippunsa, kehittynyt imperialistiseksi finanssipääomaksi, joka etsii riistoalueita omien maiden rajojen ulkopuolella ja joka asiallisesti on saanut johtoaseman koko mailman rahataloudessa. Onnettomuudekseen Mexicon porvaristo tapaa tämmöisen mahdin naapurinaan, mahdin, jonka kanssa se ei voi kilpailla. Yhdysvaltain ja Mexicon suhde nykyään on itsenäisyyteen pyrkivän porvariston — jonka edustajana on Obregon — taistelua sitä kuristavierasta imperialismia vastaan. Toisin sanoen siis Mexico on joutunut sorrettujen "pikkukansojen" asemaan ja sen taistelu muuttuu sorretun kansan taisteluksi, saaden saman natsionalistisen leiman, mikä on ilmennyt esimerkiksi Irlannissa, Indiassa, Balkaneilla, j.n.e., joskin toisissa historiallisissa oloissa.

Amerikan Obregonin tunnustamisen ehdot eivät sisällä enempää eikä vähempää kuin vaatimuksen Mexicon ehdottomasti alistumista tämän maan finanssipääoman herruuden alle. Vaatimuksena on, että Mexicon on täydellisesti turvattava Amerikan **kansalaisten** edut, joka ei merkitse mitään muuta kuin finanssipääoman ja öljymonopolin edustajien etuja; on pyyhittävä pois perustuslaistaan 27:s artikla, jossa Mexicon öljykonsessionin luovuttaminen vieraalle pääomalle kielletään, sekä annettava kaikki valtiotulonsa, kuten tullitulonsa ja verotulonsa yhdysvaltalaisen pankkikomissionin hoidettavaksi Mexicon valtiovelkojen takeena. Sanalla sanoen täytyy Mexicon luovuttaa koko valtiofinanssinsa hoidon ja maan rikkauslähteet ilman rajotuksia vieraisiin käsiin ja luopua siten itsenäisestä valtioasiainsa järjestelystä ja kontrollista. Sen täydellisempää itsenäisyyden menettämistä ei voisi ollakaan. Mikä hallitus hyvänsä Mexicossa näiden ehtojen voimassa ollessa muodostaisi vain Amerikan finassimiesten välitystoimistoksi, niinkuin on asianlaita nykyään Cubassa, Haitissa ja Panamalla.

Pystyssä pysyäkseen Obregonin hallituksen on saatava maan rahatalous reilaan. Liikennettä ja teollisuuselämää olisi vilkastutettava; ennenkaikkea olisi pitpitkällisestä sisällissodasta rappeutuneet rautatiet saatava kuntoon. Mutta siihen tarvitaan varoja, ulkomaisia lainoja. Euroopan maista on mahdoton hankkia lainoja, siellähän on asiat rempallaan itsestään, ja jos lainoja voitaisiinkin järjestää esimerkiksi Englannin taholta, jonka finanssiasiat ovat paremmassa kunnossa, tekisi tämän mahdottomaksi sopimus, mikä on jättänyt Mexicon ohjelman Yhdysvaltain holhottavaksi. Ainoa maa, joka rahallisesti kykenisi avustamaan, on Yhdysvallat, mutta täältä ei lähde äyriäkään niin kauan kuin Obregon ei taivu allekirjottamaan Fall'in komitean esittämiä ehtoja.

Obregonin hallitus tuskin voi kauankaan kestää puristusta. Sen täytyy taipua tai katketa. Mutta kumassakin tapauksessa maa joutuisi sisäiseen sekasortoon. Mitään pelastusta tyytymättömille joukoille ei tarjoutuisi. Sisäinen sekasorto saattaisi kansanjoukot liikkeelle, Amerikan kylkeen syntyisi vain toinen sovittamaton Irlannin kysymys, kansanjoukkojen liike muodostuisi liikkeeksi vierasta imperialismia vastaan, katsoen siihen, että Mexicossa on melkoisen pitkälle kypsynyt natsionalismi. Tähän ollaan nyt kulkeutumassa nopeassa vauhdissa.

VENÄJÄN KONSESSIONIT KAPITALISTIEN KANSSA

V. k. 14 p:nä Moskovassa pidetyssä sihteerien ja kommunistien "sellien" edustajain kokoukssessa piti Lenin laajan puheen, jossa hän kosketteli Venäjän ulkomaiden kapitalisteille tekemiä konsessioneja. Tällöin lausui hän m. m. seuraavaa:

"Me olemme koettaneet kaikin voimin tehdä konsessioneja, mutta tähän asti, ikävä kyllä, emme ole saaneet lopullisesti tehdyksi ainoatakaan konsessionia. Kuitenkin olemme nykyään siinä suhteessa lähempänä kuin kaksi kuukautta sitten, kun minä edellisellä kerralla puhuin konsessioneista.

Mitä ovat konsessionit taloudelliselta näkökannalta katsottuna? Ne ovat valtiokapitalismia. Neuvostohallitus tekee sopimuksia kapitalistien kanssa. Tämän sopimuksen mukaan asetetaan kapitalistien käytettäväksi eräs määrä raaka-aineista, kaivoksista, malmista y. m. tulevia etuja, vieläpä viimeisen konsessionielehdotuksen mukaan saavat kapitalistit käytettäväkseen tehtaitakin. Sosialistinen valtiovalta jättää kapitalisteille valtiolle kuuluvia tuotantovälineitä, kuten tehtaita, raaka-aineita ja kaivoksia; kapitalistit toimivat sopimusta tekevänä puolena, s. o. sosialististen tuotantovälineiden arentilaisina saaden pääomalleen voittoa, jonka ohella he (kapitalisti) jättävät sosialistiselle valtiolle osan tuotteista.

Miksi me tarvitsemme tätä? Siksi, että me saamme heti lisää tavaroita ja niitähän me tarvitsemmekin. Meillä itsellä ei ole voimaa saada niitä aikaan. Ja niin tartutaan valtiokapitalismiin. Mutta onko se meille vaarallista Ei, se ei ole vaarallista, sillä mehän itse määräämme, missä määrin me annamme konsessioneja. Ottakaamme esimerkiksi naftakonsessionit. Se tuottaa meille yhdellä iskulla miljooneja puutia lamppuöljyä, enemmän kuin mitä me itse sitä tuotamme.

Se on meille edullista, koska talonpoika tulee antamaan meille ylijäämän viljastaan tätä lamppuöljyä vastaan, mutta ei paperirahaa vastaan ja siten käy meille mahdolliseksi saattaa maa heti parempaan tilanteeseen."

FEDERATED PRESSIN ASIAT

Federated Pressissä taannottain tapahtuneet muutokset ovat vain lujittaneet uutistoimistoa, mikäli liikkeenhoitaja E. J. Costello ilmottaa meille. Hän kirjottaa:

"Tahdon ilmottaa, että Federated Press on sekä taloudellisesti että toiminnan tehoisuudessa huomattavasti paranemaan päin. Tilanne ei ollut tällainen vielä muutamia viikkoja sitten, mutta äskeiset liikekonttorin toimittamat muutokset ovat tuottaneet tyydyttäviä tuloksia. Jäsenmäärä lisääntyy säännöllisesti ja on noussut 74 sanomalehdestä (johon määrään se putosi äskettäin työväenlehtien toimistoissa "avoimen pajan taistelun" johdosta aiheutuneen puristuksen ja supista misohjelman takia) 106:een tänäpäivänä. Viikkomaksut ovat lisääntyneet tyydyttävästi. Federated Pressin liitto kehittyy nopeasti. Tämän lisäksi Federated Pressin sisäisesti häiritsevät ainekset ovat poistetut, joten tulevaisuus näyttää nyt kirkkaammalta kuin mitä se on moneen kuukauteen näyttänyt.

"Tämän johdosta voin lausua, että uutistoimiston toiminta tulee jatkumaan yhtä tehoisasti kuin tähänkin saakka, tuleepa suuresti lujittumaankin niin pian kuin se lisääntyvien viikkomaksujen takia on mahdollista.

Laurence Toddin hyökkäyskirjelmän johdosta, jossa nykyistä liikkeenhoitoa syytettiin leväperäisyydestä, lausuu Costello ainoastaan, että se johtui persoonallisesta kostohalusta, joka johtui toimeenpanevan neuvoston tekemistä muutoksista silmälläpitäen juuri toimiston tehostamista.

NEUVOSTO-VENÄJÄ JA SUOMI

Neuvosto-Venäjän edustaja Suomessa, Behrsin, joka hiljattain oli käynnillä Moskovassa, selostaakseen Suomen ja Neuvosto-Venäjän suhteita, on sikäläisille haastattelijoille selittänyt, että on hyvin vaikeata saada nämä suhteet säännölliselle kannalle. Syy on Suomen, sanoo B. Suomi asettaa esteiksi kaikenlaisia vaikeuksia, kuten karanteenivaatimuksia, kuriirien lukumäärän supistamisvaatimuksia j. n. e. Mutta Venäjä puolestaan ei aseta mitään vaikeuksia. Nykyisessä taloudellisessa ahdingossaan on Suomi kuitenkin hyvin halukas pääsemään kauppasuhteisiin Venäjän kanssa. Se seikka, että viivyteltiin myöntämästä lupaa Venäjän kauppavaltuuskunnan saapumiselle Suomeen, ehti jo paljon vahingoittaa Suomen porvaristoa, sillä Venäjä antoi odotellessaan tilaisuuksia muihin maihin. Behrsin toivoo kuitenkin, että suhteet pian paranevat, kun nyt on saatu aikaan sopimus kuriiriliikenteestä ja kohta myös on odotettavissa, että järjestetään suora sähkölennätinyhteys Suomen ja Ven. välille. Ylläimainitut vaikeudet selittää B. suurelta osalta johtuneiksi Suomessa vallinneesta hallituspulastakin. Entinen hallitus pelkäsi mutta uusi ministeristö "nojaa enimmäkseen sosialidemokraatteihin" ja suhtautuu Neuvosto-Venäjään edeltäjäänsä paljon myötämielisemmin.

Venäjän päätehtävänä Suomen suhteen on rauhansopimuksen toteuttaminen, jossa työssä kysymykset Suomenlahdesta ja laivojen luovuttamisesta ovat etualalla. Repolan ja Porajärven suhteen toistaa Behrsin väitteensä, että suomalaiset kiihoittajat ovat valmistelleet siellä kapinaliikettä. Neuvostohallitus on kuitenkin mitä tarmokkaimmalla tavalla selittänyt Suomelle, ettei se tule suvaitsemaan minkäänlaista sekaantumista Venäjän yliherruudessa olevan autonomisen Kauko-Karjalan sisäisiin asioihin.

Kronstadtin kapina saavutti suomalaisen porvariston, vieläpä n. s. sosialidemokraattienkin suosion. Suomalaisen sanomalehdistön innoittamina kapinalliset etsivät suojaa Suomesta. Nyt on Suomen hallitus pyytänyt Neuvosto-Venäjältä kapinoitsijain armahtamista. Se ei salaa pitävänsä kronstadtilaisia "tulipunaisina bolshevikkeina", jotka se "vieraanvaraisesti" on asettanut piikkilanka-aitaukseen. Matruusien joukossa on muodostunut kaksi eri ryhmää, joista toinen halajaa kotiin.

Suomen viranomaiset suhtautuvat virallisesti Venäjän helsinkiläiseen lähetystöön, mikä kuitenkaan ei estä heitä tuon tuostakin tekemästä sille kaikenlaista vaikeutta. Mutta minkään maan porvarillinen sanomalehdistö ei ole niin kiivas hyökkäyksissään neuvostotasavaltaa vastaan kuin Suomen. Se ei kirjoituksissaan karta valheitakaan, ei panetteluita eikä likaisimpiakaan solvauksia. Niitä Suomen kansalaisia, jotka ovat tekemisissä Venäjän lähetystön kanssa, ahdistetaan erikoisesti. Mutta Suomen työväen tunteet sen sijaan ovat mitä ystävällisimpiä Neuvosto-Venäjää kohtaan. Sosialidemokraatit ovat jo menettäneet kaiken vaikutusvaltansa ja ammattiyhdistykset siirtyvät toinen toisensa jälkeen Suomen sosialistiseen puolueeseen.

PETO KUOLINKAMPPAILUSSA

Kun lukee nykyään Suomesta saapuvia sanomalehtiä, niin niistä saa selvän kuvan luokkataistelusta, jossa jännitys on kohonnut äärimmilleen ja sen muuttamiseksi kansalaissodaksi tarvitaan vain sytyttävä kipinä. Suomen porvaristo, tuo verenhimoinen peto, joka v. 1918 vain ulkomaisen rosvohallituksen pistimillä sai voiton äärimmäiseen kurjuuteen painetusta, epätoivoiseen taisteluun pakotetusta proletariaatista, näkyy täydelleen tuntevan asemansa vakavuuden. Se myöskin näkyy tarkoin tietävän, että proletaarien keskuudessa parhaillaan toimitetaan joukkojen tarkistelua Suomessa, samaten kuin kaikkialla muuallakin maailmassa. Tuntien oman epätoivoisen asemansa Suomen valkoinen rosvojoukko koettaa keinolla millä tahansa saada kansalaissodan sytytettyä ilmi liekkiin ennenkuin tuo pelätty työn jättiläinen ennättää kokonaan herätä, jolloin sen rautaisessa kouristuksessa ei sellainen rappeutunut ja aikansa yli elänyt loisluokka kuin Suomen porvaristo on tule jaksamaan rimpuilla vastaan edes tulitikun aikaa.

Suomen porvaristo on saanut hekkumoiden piehtaroida työläisten veressä ja mielin määrin elämöidä kolmisen vuotta. Se on kaiken aikaa harjottanut mitä verisintä, julminta ja petomaisinta inhimillisyyden herjaamista pilkaten työväenluokkaa, joka valtaansa ei ymmärtänyt hyväkseen käyttää tältä pedolta kynsien ja hampaitten pois nyhtämiseksi. Koko intohimonsa voimalla ovat Suomen pyövelit työtäneet raatelevat kyntensä työläisjoukon lihaan ja pirulliselta tyydytyksellä nauttineet uhrinsa tuskanvavahduksista. Ne ovat kuitenkin kaiken aikaa siltä tietäneet työväenluokassa vallitsevan vastustamattoman voiman ja että sitä "apuharvennuksilla" ja kidutuksilla ei voi kokonaan maan päältä hävittää samalla iseään tuhoamatta. Tämä tietoisuus juuri onkin kannustanut Suomen lahtareita yhä uusiin ja uusiin ponnistuksiin. Hiljaisella nälällä ja ankaralla ruoskinnalla ne ovat työläisjoukkoa koettaneet pitää heikkona ja uupuneena toivoen siten jatkavansa omaa armonsa aikaa ja työntävänsä heille historian määräämää kohtaloa tuonnemmaksi. Kaikista ponnistuksista huolimatta tuo kohtalo kaameasti hymyillen näyttää heidät saavuttavan. Siitä tuska ja epätoivo lahtareitten keskuudessa, mikä yhtenään puhkee uusiin raivokohtauksiin. Vielä viime hetkilläänkin ne koettavat kynsiensä terävyyttä. Vastenmielisesti lasketaan vanhoja uhreja vapauteen ja jos mahdollista koetetaan niitten kärsimysten maljaa täyttää ylitsevuotavaksi. Uusia uhreja haalitaan kaikkialta aivan mielivaltaisesti ja siten saavutetulla tyytymättömyydellä koetetaan kiihottaa väestö ennen aikaiseen kapinaan. Ja samalla kertaa kaikkien tunnottomien roistojen sallitaan mielin määrin elämöidä, reuhata asestettuina juovuspäissä ja tehdä työväenluokkaa kohtaan mitä ilkivaltaisuutta tahansa tarkotuksella siten kiihottaa puolustukseen, jolloin uudelleen voitaisi panna v. 1918 aikuiset veritalkoot käyntiin.

Ei ole epäilemistäkään, eteikö tämä kylvö tule itämään ja eteikö siitä vielä kerran nouse oras, josta kasvaa se sato, jota Suomen rietas murhaajajoukko kaikkein vähimmin haluaa, sillä kaikesta huolimatta elämme vielä maan kamaralla ja yhteiskunnalliset lait johtavat joukkojen liikehtimistä ja nyt selvästi huomattavaa päämäärää kohden. Mailman kapitalismi on ajanut liikkeelle sen tuomariksi nousevat voimat ja niitten kaikkialla kasvaminen pitää koko mailman kapitalisteja hermostuttavassa jännityksen tilassa, joka tykkänään jo näyttää rappeuttaneen Suomen pelinappulan asemaan joutuneen porvariston. Hämmästyttävällä tavalla tämän lahtaripiskin moraali on lahonnut ja kaikki sen toiimnta osottaa, että se on päättänyt riemuita ja mässätä niin kauan kuin armonaika riittää, koska huomenna kuitenkin jo säälimätön kuolema sen tulee korjaamaan.

Suomen tuotannollinen asema asettaa kuitenkin sen loisluokalle orgioitten pitoon nähden vissit rajat, joitten yli pyrkiessä koko luokka joutuu tielle, jossa kavallukset, petokset ja väärennykset kohdistuvat sen oman hallituksen arveluttavasti hupenevasta rahastosta omavaltaisesti osallisuuteen pyrkimiseen. Näistä törkeistä kavalluksista ja anastuksista ja niitten jälkiselvittelystä puhuminen täyttää jo nyt huomattavan osan Suomen kaikkien sanomalehtien palstoista. Luokkasodan jälkeisenä aikana näitä kavalluksia koetettiin katsella sormien lomitse, mutta tämä suhtautuminen oli omansa vain kiihottamaan "yritteliäisyyttä" ja niinpä nähdäänkin nyt se ihme, että tällaisiakin rikollisia joka päivä siellä lähetetään vankiloihin herran nuhdetta saamaan. Tosin nämä rangaistukset ovat ilmeisesti enemmän muodollisia kuin ojennukseksi annettuja, mutta siitäkin huolimatta niistä käy ilmi se tosiseikka, että yleisön rauhottamisen nimessä niitä on oltu pakotettu antamaan yksinpä parhaiten kunnostautuneille työläisten teurastajillekin, joita vielä joitakin aikoja sitten koristeltiin kunniamerkeillä ja kiiteltiin vapaussankareitten esikuvina.

Suomen työväenluokka on epäilemättä saanut käydä läpi ankarimman koulun mitä luokkataistelussa milloinkaan voi saada. Luonnollisiin oikeuksiinsa pyrkivä kansan suuri enemmistö on saanut kokea kaikki mahdolliset kärsimykset. Iloksemme täytyy meidän tunnustaa, että nämä koettelemukset ovat sitä jalostaneet ja sen käsitteitä selventäneet siinä määrin, että se on nyt kypsymässä asteelle, jolloin mitkään vastukset ja esteet, enempää kuin mitkään puolporvarilliset sotkemisyritykset eivät sitä enää voi johtaa harhaan ja estää sitä päämäärästään tietoisenä ryhtymästä menestykselliseen kahleittensa katkomiseen tavalla, joka sen tulevaisuudelle tulee onnistumisen takeita antamaan. Se on havainnollisesti ja omassa selkänahassaan saanut tuntea vastassaan olevan pedon, nim. porvariluokan todellisen olemuksen. Tuo peto on kerran onnistunut iskemään kyntensä ja hampaansa sen valtasuoniin ja niistä vuodattaa hukkaan arvaamattoman määrän elinvoimaista verta, mutta se ei kuitenkaan voinut uhriaan tyyten tappaa. Nyt Suomen raatajaluokka taasen alkaa toipua haavoistaan ja vaaroja pelkäämättä ja kuolemaa ja kärsimyksiä halveksien se valmistautuu otteluun, jossa kauttaaltaan laho ja kuolemantautia sairastava porvaristo on tuomittu häviämään ja painumaan hautaan, jonka muistokirjotukseksi tulevat jäämään vain ne konnantyöt, mitä se elämänsä aikana kykeni toimittamaan suurten imperialististen valtioitten lakeijana ollessaan. — H.

— "Jos me emme johda mailmankasvua päästämme, vaan johdamme sen ainoastaan pään välityksellä todellisesta maailmasta, johdamme olemisen perustetta siitä, mitä on, niin emme tarvitse siihen filosofiaa, vaan positiivisia tietoja maailmasta ja sen tapahtumista; eikä silloin ole tuloksena filosofiaa vaan positiivista tiedettä. — Engels.

JUTUN JATKOA

Poimintoja

Nykyään kun aletaan työmarkkinoilla puhua $2.50—$3.00 päiväpalkoista, on mieltä ylentävää tietää, että maksetaan tällä mantereella hyviäkin palkkoja, vaikkakaan ei tavallisille työläisille. Viimeisen vuoden kuluessa maksettiin tilastollisten tietojen mukaan Yhdysvalloissa 49:lle miehelle yli kaikkien kulunkien enemmän kuin $1,000,000; 11:lle miehelle yli $2,000,000 kahdelle miehelle yli $4,000,000 ja yhdelle miehelle yli $5,000.000. Näin kertovat tilastot, jotka perustuvat liittohallituksen verotusnumeroihin.

Verotussumman väärentäminen on kuitenkin korkealle kehittynyt ammattisalaisuus, jonka parhaiten osaavat tehdä ne, joilla on parhaat kirjanpitoekspertit palkkalaisinaan, joten tilastot eivät liene kaikkein parhaiten pajkkansa pitäviä. Mutta vaikkapa se pitäisi kutinsakin, niin siitäkin jo käy ilmi, että kaikki eivät tällä mantereella toki tulevan talven kuluessa joudu "sormiaan sillinpönttöön kastelemaan ja sitten niitä nuolemaan!" $5,000,000 dollaria "palkkaa" kun mies saa vuodessa, niin se tarkalleen laskien jakautuu seuraavasti:

416,666.66 jokaista kuukautta kohden; 96,153.83 jokaista viikkoa; $13,698.35 jokaista päivää; $570.77 jokaista tuntia ja $9.69 jokaista minuuttia kohden nukkuipa sitten. uneksi, tai muuten porsasteli. Luulisi sillä jo ruokalaskunsa maksuun saavan. Toista se on kun saa $3.00 päivässä ja senkin vain jonkun kuukauden ajalta vuodessa!

✣ ✣ ✣

Columbian liittoalueella, eli kuten "maan kielellä" sanotaan District of Columbiassa, on äskettäin tehty n.k. Fitzgerald-Jones lakiesitys, jonka mukaan jokaisen työnantajan tulisi vakuuttaa kunkin yksityisen työläisensä tapaturmien varalta.

Yhdistyneet työnantajat ovat tuossa esityksessä nähneet kauheitten mullistusten uhkaavan ja siksi ovat kiertokirjeellä kääntyneet kaikkien vakuutusyhtiöitten ja niitten agenttien puoleen, vaatien näitä lähettämään District of Columbian lakiä säätävälle koneistolle jyriseviä vastalauseita. Kiertokirjeissä selitetään että jos tällä liittoalueella tällainen korvauslaki säädetään, niin "käy erittäin vaikeaksi osottaa yksityisten valtioitten lainlaatijakunnille, että samanlainen laki ei niissä ole edullinen." Toisin sanoen "suomennettuna" tuo kuuluisi, että vaikkakin pienellä Columbian liittoalueella tuollaisesta reformista työläisten olosuhteitten korjaamiseksi ei työnantajille erikoisen suurta tappiota koituisikaan, niin millä hiiden keinolla saatetaan estää esimerkin tartunta muihin valtioihin. Jos se tarttuu, niin sen kautta koituu työnantajille suuria kustannuksia, mikä "häiritsevästi vaikuttaa yritteliäisyyteen". — Ja mitäpä kapitalistit muutenkaan välittävät työläistensä turvaamisesta niin kauan kuin Allan linja uusia keropäitä muista maanosista ihan ilmaiseksi tänne tuo!

✣ ✣ ✣

Joskin viimeisen vuoden kuluessa moni pikkuliikemies joutui kintaansa lautaan lyömään, niin sen sijaan suuret korporatsionit ja trustit "tekivät steekinsä" Aikaisemmin on kerrottu kuparitrustin, lihatrustin, terästrustin, paperitrustin ja monen muun trustin satoihin miljooniin dollareihin kohonneista voitoista, mutta sokeritrusti viime vuotisen kultaisen ryöstökautensa ajalta ei vielä ole hiiskunut sanaakaan. Muuan tämän rosvoketjun renkaista, Atlantic Refining Co. on nyt julkaissut tilinsä, jonka mukaan liike on "ansainnut" viimeisen vuoden kuluessa $10,513,-694, mikä merkitsee $182 voitto-osinkoa kutakin osaketta kohden.

Vastaava voitto-osinko oli edellisenä vuonna $177.

✣ ✣ ✣

Kaikilta tahoilta kuuluu farmareitten keskuudesta hätähuutoja sen johdosta, että tuotteitten hinnat ovat kuolettavasti laskeneet ja että farmareita uhkaa taloudellinen perikato. Sodan ja sitä seuranneen parin vuoden ajan saivat farmarit tuotteistaan melkoisia hintoja, jos nim. sattuivat olemaan liikellä myyntipaikkoja. Useita innostutti pikkuporvarillinen vaisto lisäämään tuotantokykyään. Farmariukot parantelivat maitaan ja maanviljelyskoneistoaan, käyttivät siihen kaikki entiset säästönsä. vieläpä huolettomasti lainailivat sivultakin käsin siinä uskossa että tuotteitten hinnat pysyvät edelleenkin korkeina.

Kuin salama kirkkaalta taivaalta tuli niitä kohden tähdätty isku viime syksynä elonkorjuun aikana. Tuotteitten hinnat laskivat romahtamalla, eivätkä siitä ole sen jälkeen nousseet siitäkään huolimatta, että ne kuluttajille myytäessä eivät liikmainkaan ole siinä suhteessa laskeneet. Jokaisella alalla toimivat farmarit ja karjankasvattajat ovat tästä romahduksesta siipeensä saaneet, viimeksi marjojen kasvattajat. Viime vuonna ne saivat esim. mansikoista $3.00 ja $5.00 välillä laatikolta, riippuen siitä mitenkä läheltä kulutuskeskuksia heidän farminsa sijaitsivat. Nyt saapuneet tiedot kertovat, että mansikoitten hinta on pudota kupsahtanut aina 80 senttiin laatikko. (Täällä Astoriassa ovat kuulemma myyneet tukkukauppiaat vähittäiskauppiaille Portlandin ympäristöltä tuotuja mansikoita aina 50 sentillä laatikon. Paljonkohan ovat silloin mansikan kasvattajat saaneet niistä!)

Kun ottaa huomioon, että tuotantokustannukset eivät suurestikaan ole muuttuneet, niin saattaa käsittää, minkälaiseen asemaan marjojen kasvattajat ovat joutunet. Tyhjästä marjalaatikosta joutuu farmari maksamaan 30—50 senttiä kappaleelta, laatikollisen poimimiselta 25—30 senttiä ja kun markkinoilla saa niistä 80 senttiä, ei tuottokustannuksille enää saata oikeinkaan monta senttiä farmariukolle jäädä, vaikka kuinka korkeata matematiikkaa sitä laskiessaan käyttäisi.

Muuten mainittakoon tämän yhteydessä erään äskettäin julkaistun tutkimuksen tulos, jossa osotetaan, että viime syksynä Yhdysvalloissa viljakeinottelijat yksistään vehnän välityksessä riistivät farmareilta kolme biljoonaa dollaria, missä ei vielä lainkaan oteta huomioon sitä kuuden biljoonan dollarin tappiota, mikä vehnänkasvattajille koitui puhtaasti vehnän hinnan laskemisesta. Tämä ensiksi mainittu kolme biljoonaa esittää vain sitä summaa, mikä farmariukoilta keplottelulla laillisesti ryöstettiin.

✣ ✣ ✣

Europassa on äskettäin syntynyt lystikäs tilanne. Virallisten tietojen mukaan on näet Puola ryhtynyt epävirallisesti sotimaan Saksaa vastaan ja Saksa yhtä epävirallisesti sotimaan Puolaa vastaan. Tässä kaikin puolin epävirallisessa sodassa tukee Ranska virallisesti Puolaa ja Englanti ja Italia taasen virallisesti Saksaa. Mutta sen sijaan tukee Yhdysvallat epävirallisesti sekä Ranskaa että Englantia tässä alkuperäisesti epävirallisessa sodassa, joka on saanut virallista kannatusta kummallekin puolelle. Ja kaiken virallisuuden ja epävirallisuuden päälle tukee kansainvälinen ruuti- ja asetrusti sekä gulashilauma epävirallisesti kaikkia taistelevia, joilla vain arvellaan olevan joko nykyisyydessä tai tulevaisuudessa varaa, maksaa heidän suosiollisesta avustaan.

Mitenkä 'kansanvaltaa' on Yhdysvalloissa muokattu

Äskettäin piti Herbert Hoover New York Daily lehden osakkeenomistajien 125:nnessä vuosikokokuksessa puheen, jossa hän ylisteli Hamiltonia "amerikalaisten laitosten perustajana". Koska Hamilton todellakin on sen suunnan huomattava edustaja, mikä "amerikalaisessa kansanvallassa" nykyään on johtamassa, on mieltä kiinnittävää tutustua siihen erittäinkin nykyään, jolloin oikeistolaisemme kiivailevat "puhtaan kansanvallan" puolesta taistelussaan laajojen joukkojen vasemmalle suuntautuvaa liikettä vastaan.

Varhaisimpina aikoina käsitti Yhdysvaltain kansa kolmetoista hajallaan olevaa siirtokuntaa. Nämä siirtokunnat liittyivät yhteen taistelussaan maan alkuasukkaita, intiaaneja, vastaan ja myöhemmin siinä pitkäkaisessa taistelussa, jota ne joutuivat käymään Britanniaa vastaan pyrkiessään sen hillittömästä ja mielivaltaisesta riistosta eroon. Liittyessään yhteen siirtokunnat havaitsivat välttämättömäksi laatia itselleen yhteisen perustuslain ohjeeksi yhteisten asioittensa hoidossa ja sitä tarkotusta varten ne kuitsuivat koolle n. k. mannermaan kongressin, jossa Yhdysvaltain ensimäinen perustuslakiluonnos laadittiin ja hyväksyttiin. Se tunnettiin "Liitto-artikkelien" (Articles of Confideration) nimellä ja siinä olivat m. m. seuraavat säädökset:

1) Kongressi käsittää yhden edustajahuoneen ja siinä ei tule olemaan mitään senaattia.

2) Kongressin edustajien tulee olla välittömän takaisinkutsun alaisia.

3) Niitten tulee olla valittuja suoranaisella kansanäänestyksellä ja heidän palvelusaikansa kestää yhden vuoden.

4 Kongressilla on oikeus tehdä Liittoartikkeleihin lisäyksiä, mutta niitten tulee saada valtioitten lainlaatijakuntien vahvistus.

Yhdysvaltain historiassa tunnetun Benjamin Franklinin selostuksen mukaan oli kansa tämän perustuslain aikana sangen kukoistava. Kansan suuret joukot olivat hyvin tyytyväisiä olosuhteisiin sellaisina kuin ne olivat ottamatta lukuun erästä sangen mitätöntä vähemmistöä. Yhtenään tämä vähemmistö teki esityksiä kongressille, joissa vaadittiin toimintaa kansan vapauttamiseksi siitä vakavasta tilanteesta, missä ne sen väittivät olevan.

Nyt on sangen mieltäkiinnittävää tietää, kutka muodostivat tämän tyytymättömän vähemmistön? Erästä historiallisen asiakirjan mukaan sen muodostivat seuraavat ainekset: